

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Bonn - Niemcy) – Antonio Romano, Lidia Romano/DSL Bank – filia DB Privat- und Firmenkundenbank AG, dawniej DSL Bank – jednostka operacyjna Deutsche Postbank AG

(Sprawa C-143/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2002/65/WE – Umowa o kredyt konsumencki zawarta na odległość – Prawo do odstąpienia od umowy – Korzystanie z prawa do odstąpienia od umowy po pełnym wykonaniu umowy na wyraźne żądanie konsumenta – Przekazanie konsumentowi informacji o prawie do odstąpienia od umowy)

(2019/C 383/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Bonn

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Romano, Lidia Romano

Strona pozwana: DSL Bank – filia DB Privat- und Firmenkundenbank AG, dawniej DSL Bank – jednostka operacyjna Deutsche Postbank AG

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/65/WE z dnia 23 września 2002 r. dotyczącej sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE w związku z jej art. 1 ust. 1 i w świetle motywu 13 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak interpretowane w orzecznictwie krajowym, które w odniesieniu do umowy dotyczącej usługi finansowej zawartej na odległość między przedsiębiorcą a konsumentem nie wyklucza prawa konsumenta do odstąpienia od umowy w przypadku, gdy umowa ta została wykonana w całości przez obie strony na wyraźne żądanie konsumenta, zanim konsument ten skorzystał ze swego prawa do odstąpienia od umowy. Do sądu odsyłającego należy uwzględnienie wszystkich przepisów prawa krajowego i zastosowanie uznanych w porządku krajowym metod wykładni w celu osiągnięcia rozwiązania zgodnego z tym przepisem i zmienie w razie potrzeby utrwalonego orzecznictwa krajowego, jeżeli opiera się ono na interpretacji prawa krajowego niezgodnej z tym przepisem.
- 2) Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy 2002/65 w związku z art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. a) i art. 6 ust. 2 lit. c) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że ciąży na przedsiębiorcy, który zawiera na odległość z konsumentem umowę dotyczącą świadczenia usługi finansowej, obowiązek poinformowania w sposób jasny i zrozumiały dla przeciętnego konsumenta właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego, zgodnie z wymogami prawa Unii, zanim konsument ten był związany umową zawartą na odległość lub ofertą, o prawie do odstąpienia od umowy, nie jest naruszony, gdy przedsiębiorca ten informuje tego konsumenta, że prawo do odstąpienia nie ma zastosowania do umowy wykonanej w całości przez obydwie strony na wyraźne żądanie konsumenta, zanim ten ostatni wykona swoje prawo do odstąpienia od umowy, nawet jeżeli informacja ta nie odpowiada uregulowaniu krajowemu, takiemu jak interpretowane w orzecznictwie krajowym, które przewiduje, że w takim wypadku prawo do odstąpienia od umowy znajduje zastosowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 28.5.2018.